

Господъ нашъ Іисусъ Христъ, като са вознесе на негово, по слѣдъ 10 дена по Возненіето учениците му бѣха събрани въ Сватіата Градъ, и бѣха на дошли отъ всички тѣ градове изъ синкапи Европа и Анатолія отъ синкапи народи, Сватійтѣ ученици като бѣха събрани на мястото, внезапно стана шумъ и слѣзъ духъ Сватій отъ небето на главнѣтѣ имъ изъ Огнѣнни Изици, като прѣеха духъ Сватій; начнаха да говоратъ съ различни язици, а тамо гдѣто са намираха народитѣ като чюхъ чи говориже на събъкого по язикъ тѣ, много са зачудиха, както показва въ Апостола дѣянія глава 2 Стихъ 4

«И испълниха се всички тѣ изъ духа Свѣтаго и начнаха да говориже съ други язици, каквото духъ имъ даваше да говориже. »

Того ради и азъ като съмъ забѣжвалъ чи, на Великденъ по пладна, когато четатъ вечериенъ-тѣ, тогава Евангеліе-то са чете на размѣсъни язици, а като нѣма помежду ни преходъ отъ язици изъ български бъкби єв. затова полагамъ то а мой трудъ за украсеніе на нашитѣ църковни обреди и полза нашему народу.

Издатель Х. Д. Паничевъ,